

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudcov JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci žalobcu: **T., s.r.o.**, IČO: X., D., *právne zastúpený advokátskou kanceláriou W., s.r.o., R.*, proti žalovanému: **Krajský stavebný úrad v Banskej Bystrici**, Nám. Ľ. Štúra 1, Banská Bystrica, *právne zastúpený advokátskou kanceláriou U. s.r.o., S.*, za účasti: **1. H., s.r.o.**, IČO: X., G., *právne zastúpený advokátskou kanceláriou A., s.r.o., P.*, **2. Slovenský pozemkový fond**, Búdková 36, Bratislava, **3. J., U.**, **4. J., T.**, **5. H., T.**, **6. L. š.p. B., odštepny závod Ž., Ž.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2010-760/1238-1:OŠSS-Ja zo dňa 13. júla 2010, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S 81/2010-70 zo dňa 21. januára 2011, jednomyseľne

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S 81/2010-70 zo dňa 21. januára 2011 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č. 2010-760/1238-1: OŠSS-Ja zo dňa 13. júla 2010 podľa § 250j ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 132 € na účet právneho zástupcu žalobcu W., s.r.o., B. do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2010-760/1238-1:OŠSS-Ja zo dňa 13.07.2010 a nepriznal mu náhradu trov konania. Uvedeným rozhodnutím

žalovaný potvrdil rozhodnutie Mesta Banská Štiavnica č. 1389/2010/Výst. zo dňa 10.05.2010 o povolení stavby „Z.“ na pozemku registra „C“ parc. č. X. v katastrálnom území (ďalej len „k.ú.“) B. stavebníkovi H., s.r.o., G.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že správne orgány oboch stupňov v spojenom územnom a stavebnom konaní postupovali v súlade s ustanoveniami zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) a rozhodli o námietkach účastníkov, s ktorými sa dostatočne zaoberali. Žalobca v žalobe neuviedol relevantné skutočnosti, ktorými by bol preukázal porušenie alebo ohrozenie svojich subjektívnych práv, alebo by bol preukázal, že správne orgány svojím postupom porušili ustanovenia zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“). Žalobnými dôvodmi, ktoré žalobca na pojednávaní rozšíril nad rámec dôvodov uvedených v žalobe, sa krajský súd s poukazom na ustanovenie § 250h ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) nemohol zaoberať a postup správneho orgánu preskúmal len v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe, keďže pre súd je na preskúmanie rozhodnutia rozhodujúci stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ ide o pribratie ďalšieho účastníka konania konštatoval, že s poukazom na § 250j ods. 1 O.s.p. boli uznesením pribraté do konania všetky osoby, ktoré boli podľa administratívneho spisu účastníkmi správneho konania, a ktorých práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S 81/2010-70 zo dňa 21.01.2011 zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného č. 2010-760/1238-1:OŠSS-Ja zo dňa 13.07.2010, vec mu vráti na ďalšie konanie a prizná náhradu trov konania z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, nedostatočne zisteného skutkového stavu a z dôvodu, že v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Vytýkal prvostupňovému súdu, že nesprávne vyhodnotil „uviedenie rozhodujúcich skutočností na pojednávaní“ ako rozšírenie okruhu dôvodov, pretože z jeho strany nedošlo k rozšíreniu dôvodov, ale len o podporu už existujúcich, ktoré boli špecifikované takto:

1/ Žalobca vlastným šetrením zistil, že zamýšľaná stavba „Z.“ sa nachádza v 2. a 3. pásme ochrany banského diela, v ktorých nie je vhodné zakladať nové stavby. V minulosti na parcele č. X. došlo k rozsiahlemu poddolovaniu územia, ktoré môže mať podstatný vplyv na stabilitu povrchu a môže ovplyvniť aj susediace pozemky. Podľa upresnení vypracovaných v decembri 2010 hlavným banským meračom V., sa na predmetnom pozemku nachádza i prienik starého banského diela (vetracia šachta) s povrchom priamo na veľkej časti parcely č. X. Z dôvodu poddolovania územia existuje reálna možnosť zosuvu ílovitej zeminy v prípade zaťaženia povrchu stavbou smerom na juh, na parcelu č. X. v jeho vlastníctve.

Z analýzy týchto skutočností má oprávnené obavy, že umiestnením stavby „Z.“ a tým aj predpokladaným zaťažením povrchu v poddolovanom území, je reálna možnosť vzniku prepادلiska s účinkami aj na susedné parcely a tým ohrozenia bezpečného pohybu, zdravia a života osôb na nich.

2/ Žalovaný pochybil pri určení okruhu účastníkov spojeného územného a stavebného konania, keď neprizval ďalšieho účastníka Ing. L., bydliskom T., ktorý vlastní domovú nehnuteľnosť v susedstve zamýšľanej stavby (tzv. susedná stavba v zmysle § 139 ods. 2 písm. d/ stavebného zákona). Podľa ustanovenia § 34 ods. 2 stavebného zákona v územnom konaní o umiestnení stavby, o využívaní územia, o stavebnej uzávere a o ochrannom pásme sú účastníkmi konania aj právnické osoby a fyzické osoby, ktorých vlastnícke alebo iné práva k pozemkom alebo stavbám, ako aj k susedným pozemkom a stavbám vrátane bytov môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté. S odkazom na ustanovenie § 139 ods. 2 písm. d/ stavebného zákona sa susednou stavbou rozumie aj stavba na pozemku, ktorý nemá síce spoločnú hranicu s pozemkom, o ktorý v konaní podľa tohto zákona ide, ale jej užívanie môže byť navrhovanou stavbou dotknuté.

Pokiaľ ide o neexistenciu stavieb, na ktoré bolo vydané stavebné povolenie v roku 2008 uvádza, že má záujem na ich dokončení a dôvodom, pre ktorý nezačal s výstavbou je, že ešte pred dňom vypršania platnosti stavebného povolenia sa dozvedel o zámere stavebníkov H., s.r.o. a H., s.r.o., vybudovať stavbu „Z.“. V prípade jej realizácie by stavby, ktoré mal stavať, stratili atraktivitu pre zákazníkov a existuje dôvodná obava, že vybudovaním stavby „Z.“ s ohľadom na všetky následky, by sa výstavba zamýšľaných stavieb „P.“ stala pre neho ekonomicky nevýhodná. Zo strany stavených úradov ide o nesprávne skutkové posúdenie veci, lebo nebola zobrať do úvahy závažná majetková ujma, ktorú by mu spôsobil zámer výstavby „Z.“.

Ďalej namietal, že stavebné orgány oboch stupňov neprihliadli k rozsiahlemu poddolovaniu pozemku parc. č. X. Podkladom pre rozhodnutia o umiestnení a povolení stavby bolo aj záväzná stanovisko Obvodného banského úradu v Banskej Bystrici zo dňa 03.12.2009, v ktorom neboli vyslovené žiadne pripomienky ani námietky a bolo tiež deklarované, že povoľovanou stavbou nebudú dotknuté záujmy ochrany a využitia nerastného bohatstva. Na základe podrobného došetrenia však vyšli najavo iné skutočnosti, ktorých zistenie bolo zákonnou povinnosťou Obvodného banského úradu Banská Bystrica. Predovšetkým ide o údaje z podrobných mapových podkladov poddolovania územia (ďalej len „mapové podklady“) od Štátneho ústredného banského archívu v Banskej Štiavnici a premietnutie a zakreslenie týchto údajov do katastrálnej mapy časti územia. V minulosti na predmetnej parcele došlo k rozsiahlemu poddolovaniu územia, ktoré môže mať podstatný vplyv na stabilitu povrchu a môže ovplyvniť aj susediace pozemky. Podľa upresnení vypracovaných v decembri 2010 oprávnenou osobou – hlavným banským meračom V., sa na pozemku nachádza i prienik starého banského diela Lég akna (v pôvodnom maďarskom označení ako vetracia šachta) s povrchom priamo na veľkej časti parcely č. X. Ide o

strmovyrazenú vetráciu šachtu v tvare obdĺžnika o rozmeroch 15x20 m. Vo všeobecnosti sa pri posúdení možnosti založenia novej stavby, resp. rekonštrukcie stavieb prihliada k záverom Štúdie o poddolovaní vypracovanej v roku 1967, ktorá posudzuje poddolované územie z hľadiska ohrozenia do troch kategórií. Väčšina územia poddolovaných plôch, v tomto prípade východnom Grunner žily, je klasifikovaná ako II. pásmo a III. pásmo, v ktorých nie je vhodné zakladať nové stavby, resp. vylučujú zakladanie nových stavieb. Z dôvodu spomenutého poddolovania územia existuje reálna možnosť zosuvu ílovitej zeminy v prípade zaťaženia povrchu stavbou a to od vetracej šachty smerom na juh, na parcelu č. X. v jeho vlastníctve. Jednou z príčin možného zosuvu je i značný výškový rozdiel medzi pozemkami (vetracia šachta sa nachádza vo výške 518 m n.m., pričom nadmorská výška susediacich pozemkov je cca 508 m n.m.). Túto obavu odôvodňuje podobný prejav posuvov pôdy v bezprostrednej blízkosti pozemku. Na základe uvedeného má oprávnené obavy, že umiestnením stavby „Z.“ môže dôjsť k vzniku prepadliska a ohrozeniu života a zdravia osôb. Na základe získaných informácií Obvodný banský úrad Banská Bystrica vydal dňa 21.02.2011 nové stanovisko, v ktorom tieto zohľadnil, poddolovanie územia zhodnotil ako možné riziko ohrozujúce bezpečnosť navrhovanej stavby a ako skutočnosť, ktorá môže mať negatívny vplyv na okolité pozemky a bezpečnosť osôb pohybujúcich sa na tomto území.

Aj keď nové záväzné stanovisko (zo dňa 21.02.2011, vydané po rozhodnutí žalovaného), nemohlo byť vzaté do úvahy v konaní pred správnymi orgánmi, napriek tomu je povinnosťou stavebného úradu vysporiadať sa s ním v súvislosti s vydávaním príslušného stavebného povolenia, postupovať v spolupráci s Obvodným banským úradom Banská Bystrica, zohľadniť ho v zmysle § 2 ods. 1 písm. e/ a § 140b stavebného zákona a tiež s ohľadom na zabezpečenie verejných záujmov ochrany života a zdravia, pretože ustanovenie § 43d stavebného zákona prikazuje, aby stavba po celý čas životnosti vyhovovala základným požiadavkám na stavby. Týmto požiadavkami sú okrem iného mechanická odolnosť a stabilita stavby, a bezpečnosť pri jej užívaní. Je obava, že navrhovaná stavba a jej dokumentácia tieto požiadavky nebude spĺňať a aj ustanovenie § 48 ods. 6 prikazuje, že stavby na pozemkoch v dosahu účinkov banskej činnosti alebo činnosti vykonávanej banským spôsobom alebo v dosahu podzemných stavieb musia spĺňať požiadavky na zakladanie stavieb a na stavebné konštrukcie zodpovedajúce aj týmto podmienkam. Stavebný úrad je tiež v zmysle § 62 ods. 1 stavebného zákona povinný preskúmať, či dokumentácia spĺňa požiadavky týkajúce sa verejných záujmov, predovšetkým ochrany životného prostredia, ochrany zdravia a života ľudí, a či zodpovedá všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu ustanoveným týmto zákonom a osobitnými predpismi.

Záverom poukázal na to, že do konania nebol prizvaný ďalší účastník Ing. L. Aj keď jeho nehnuteľnosti s pozemkom, na ktorom má byť vybudovaná stavba nemajú spoločnú hranicu, s ohľadom na ich vzájomné umiestnenie, na vzdialenosť medzi nimi a spôsob zamýšľaného využitia stavby „Z.“ je presvedčený, že užívanie nehnuteľností Ing. S. bude stavbou dotknuté. Stavebné úrady mali povinnosť oboznámiť sa s existenciou stavieb a pozemkov susediacich s predmetným pozemkom a ich vlastníkov ako účastníkov stavebného

konania o jeho začatí náležite informovať. Stavebné úrady však Ing. S. začatie stavebného konania do dnešného dňa neoznámili, čím porušili ustanovenie § 61 ods. 1 stavebného zákona a odopreli mu právo zúčastniť sa na stavebnom konaní, podávať vyjadrenia, námietky alebo iné procesné úkony. Z uvedených dôvodov sú dané podmienky na zrušenie rozhodnutí správnych orgánov v zmysle § 250j ods. 2 písm. a/, c/, e/ O.s.p.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť, pretože žalobca nepreukázal dôvodnosť ním podanej žaloby a naopak, nad rámec rozširoval žalobné dôvody, čo v správnom súdnictve nie je prípustné. Ďalej uviedol, že v priebehu správneho konania sa vysporiadal s námietkami žalobcu týkajúcimi sa nadmernej produkcie imisíí, hlučnosťou, prašnosťou či dymom a zápachom, s poukazom na obsah záväzného stanoviska Regionálneho úradu verejného zdravotníctva, ktoré pri rozhodovacej činnosti rešpektoval. Rozhodujúcou skutočnosťou tiež je, že stavebné povolenia žalobcu stratili platnosť a netýkali sa susedného pozemku v zmysle ustanovenia § 139 ods. 2 stavebného zákona. Nie je dôvodné argumentovať „budúcou vôľou“, pretože rozhodujúci je skutkový a právny stav zistený v čase vydania rozhodnutia. Povoľovaná stavba stavebníka sa nachádza na pozemku Slovenského pozemkového fondu, ktorý preukázal zabezpečenie pozemku nájomnou zmluvou, čím naplnil podmienku v zmysle stavebného zákona (§ 38, § 58 ods. 2 a § 139 ods. 1 písm. a/ stavebného zákona). V konaní bolo zistené, že žalobcovi nepatrí žiadne vecné bremeno k uvedenému pozemku, preto tvrdené vydržanie výkonom práva sa nepovažovalo za relevantnú námietku s ohľadom na ustanovenie § 70 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „katastrálny zákon). Ďalším dôležitým faktom je, že pozemkom susediacim s pozemkom parc. č. X., na ktorom sa má podľa vydaného stavebného povolenia uskutočňovať stavba stavebníka, je pozemok parc. č. X. v súčasnosti nevyužívaný, a vo vzťahu k tomuto pozemku nebolo vydané žiadne územné rozhodnutie alebo stavebné povolenie. Žalobca na pojednávaní rozšíril dôvody žaloby, ktoré boli zistené dodatočne. Ide skôr o dôvody, pre ktoré by mohli byť využité mimoriadne opravné prostriedky správneho konania. Keďže rozhodujúcim je stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia, na argumentáciu „novým“ stanoviskom Obvodného banského úradu v Banskej Bystrici zo dňa 21.02.2011 nemohol žalovaný prihliadať, pretože v čase rozhodovania mu nebola známa a vychádzal zo záväzného stanoviska Obvodného banského úradu v Banskej Bystrici, ktoré neobsahovalo žiadne námietky. Rovnako námietka týkajúca sa okruhu účastníkov je vzhľadom na obsah irelevantná, bola jedným z „rozšírených“ dôvodov žaloby, a takýmto extenzívnym poňatím by okruh účastníkov konania mohol byť nekonečný.

Ďalší účastník 1/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť. Podľa jeho názoru ide zo strany žalobcu o šikanózne vykonanie práva, ktorý má mať za následok čo najdlhší odklad vykonateľnosti rozhodnutia žalovaného č. 2010-760/1238-1:OŠSS-Ja zo dňa 13.07.2010, v dôsledku čoho bude u neho dochádzať k vzniku nemalej

škody a tým aj vyvíjaníu tlaku súvisiaceho s inými obchodnými záležitosťami medzi žalobcom a ďalším účastníkom 1/.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, najmenej päť dní vopred, v senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011) a rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Z obsahu súdneho a administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že na základe žiadosti stavebníka, spoločnosti H., s.r.o., G., v zastúpení H., s.r.o., na uskutočnenie stavby s názvom „Z.“ na pozemku register „C“ parc. č. X. v katastrálnom území B., vydalo mesto Banská Štiavnica ako príslušný stavebný úrad dňa 01.03.2010 oznámenie o spojení územného a stavebného konania, o začatí spojeného konania a nariadenie ústneho pojednávania č. 1389/2010/Výst. Z priebehu ústneho pojednávania bol spísaný záznam č. 1389/2010/Výst., z ktorého vyplynulo, že žalobca ako účastník stavebného konania nevzniesol žiadne námietky a požiadal o predĺženie lehoty na vyjadrenie o 30 dní. Dňa 12.04.2010 predložil nesúhlasné stanovisko z dôvodu, že ako vlastník susediaceho pozemku plánuje na ňom stavať polyfunkčné centrum s hotelom, parkom, tenisovými kurtmi a oddychovou zónou, kde sa mu výhľad, hlučnosť a prašnosť zo zberných surovín nevidí ako dobré riešenie.

Následne Mesto Banská Štiavnica vydalo v spojenom územnom a stavebnom konaní rozhodnutie zo dňa 10.05.2010 č. 1389/2010/Výst., podľa ktorého stavbu „Z.“ na pozemku parc. č. KN-C X. v k.ú. B. povoľuje. Súčasne uviedlo, že podmienky uvedené v jednotlivých vyjadreniach a stanoviskách dotknutých orgánov štátnej správy a organizácií týkajúce sa vydania stavebného povolenia boli zapracované do výrokovej časti rozhodnutia.

Odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu žalovaný zamietol a rozhodnutie potvrdil. Odôvodnil ho tým, že stavebný úrad viedol stavebné konanie v zmysle doložených stanovísk dotknutých orgánov štátnej správy (Regionálny úrad verejného zdravotníctva Žiar nad Hronom, Obvodný pozemkový úrad Banská Štiavnica,

Obvodný bankský úrad Banská Bystrica, Obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Žiar nad Hronom, Krajský pamiatkový úrad Banská Bystrica, Obvodný úrad životného prostredia Banská Štiavnica, L. š.p., OZ Ž.), ako aj v súlade s ustanoveniami dotknutých právnych predpisov. Všetky stanoviská boli kladné, resp. prípadné požiadavky boli podrobne uvedené v jednotlivých podmienkach vydaného rozhodnutia. Obvodný bankský úrad Banská Bystrica ako dotknutý orgán v zmysle § 140a ods. 1 písm. a/ stavebného zákona vydal dňa 03.12.2009 k umiestneniu a povoleniu stavby Z. záväzné stanovisko, v ktorom uviedol, že nemá pripomienky ani námietky s prihliadnutím na skutočnosť, že umiestnením a povolením stavby v chránenom ložiskovom území B. (dobývací priestor B.) nebudú dotknuté záujmy ochrany a využitia nerastného bohatstva.

Podľa § 32 písm. a/ stavebného zákona umiestňovať stavby, meniť využitie územia a chrániť dôležité záujmy v území možno len na základe územného rozhodnutia, ktorým je rozhodnutie o umiestnení stavby.

V územnom rozhodnutí vymedzí stavebný úrad územie na navrhovaný účel a určí podmienky, ktorými sa zabezpečia záujmy spoločnosti v území, najmä súlad s cieľmi a zámermi územného plánovania, vecná a časová koordinácia jednotlivých stavieb a iných opatrení v území a predovšetkým starostlivosť o životné prostredie vrátane architektonických a urbanistických hodnôt v území a rozhodne o námietkach účastníkov konania. V rozhodnutí o umiestnení stavby si v odôvodnených prípadoch stavebný úrad môže vyhradiť predloženie podrobnejších podkladov, projektovej dokumentácie alebo jej časti; podľa nich môže dodatočne určiť ďalšie podmienky, ktoré sa musia zahrnúť do stavebného povolenia (§ 39 stavebného zákona).

Podľa § 39a ods. 1 stavebného zákona, rozhodnutím o umiestnení stavby sa určuje stavebný pozemok, umiestňuje sa stavba na ňom, určujú sa podmienky na umiestnenie stavby, určujú sa požiadavky na obsah projektovej dokumentácie a čas platnosti rozhodnutia. Umiestnenie stavby sa vyznačí v grafickej prílohe územného rozhodnutia (§ 39a ods. 1 stavebného zákona).

*Podľa § 66 stavebného zákona, v stavebnom povolení určí stavebný úrad záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania. Stavebný úrad zabezpečí určenými podmienkami najmä ochranu záujmov spoločnosti pri výstavbe a pri užívaní stavby, komplexnosť stavby, dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, prípadne ich predpisov a technických noriem a dodržanie požiadaviek určených dotknutými orgánmi, predovšetkým vylúčenie alebo obmedzenie negatívnych účinkov stavby a jej užívania na životné prostredie. **Záväznými podmienkami***

uskutočňovania stavby sa zabezpečiť, prípadne určí ochrana verejných záujmov, predovšetkým zdravia ľudí a životného prostredia, dodržanie príslušných technických predpisov, lehota na dokončenie stavby, plnenie požiadaviek uplatnených v záväzných stanoviskách podľa § 140b dotknutými orgánmi,

Z obsahu súdneho a administratívneho spisu najvyšší súd zistil skutkový stav tak, ako bol popísaný v odôvodnení rozsudku krajského súdu. Pokiaľ žalobca vo vzťahu k ním plánovanej výstavbe „P.“, namietal obťažovanie hlučnosťou, prašnosťou, dymom a zápachom z budúcej prevádzky „Z.“ a vzdialenosť umiestnených stavieb, správne krajský súd konštatuje, že na stavbu p. boli žalobcovi vydané dve stavebné povolenia, prvé dňa 20.3.2008 (právoplatné dňa 18.04.2008), ktoré stratilo platnosť dňa 18.04.2010 z dôvodu, že s výstavbou sa nezačalo. Druhé stavebné povolenie bolo vydané dňa 20.06.2008 (právoplatné dňa 25.06.2008), a keďže sa znova nezačalo so stavebnými prácami, stratilo platnosť dňa 25.06.2010. Stavba polyfunkčného centra bola orientovaná v oboch prípadoch juhozápadným smerom na ulicu S., pričom stavba Z. je orientovaná severovýchodným smerom na ulicu T., z ktorej má aj navrhovaný prístup. Žalobca má vo vlastníctve len pozemky, preto stavebné úrady nemohli v správnom konaní posudzovať prípadnú budúcu vôľu vzťahujúcu sa na plánované stavby, ktoré reálne neexistujú.

Námietka žalobcu týkajúca sa pribratia do konania ďalšieho účastníka (p. S.) je neopodstatnená. Každý účastník uplatňuje námietky, ktoré sa týkajú jeho osoby vo vzťahu k predmetu konania.

Zmyslom a podstatou správneho súdnictva v právnej úprave Občianskeho súdneho poriadku je prieskum zákonnosti rozhodnutia, prípadne postupu správneho orgánu. *V konaní podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. je pre všeobecný súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. (§ 250i ods. 1 prvá veta O.s.p.).*

Podľa § 245 ods.1 O.s.p. pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu posúdi súd i zákonnosť prv urobeného správneho rozhodnutia, o ktoré sa preskúvané rozhodnutie opiera, ak bolo preň prv urobené rozhodnutie záväzné a ak nie je na jeho preskúvanie určený osobitný postup.

Záväzné stanoviská dotknutých orgánov verejnej správy sú vydávané na základe zákonom povolenej voľnej úvahy správneho orgánu. Ide o formu rozhodnutia (§ 244 ods. 3 prvá veta O.s.p.), pretože v sebe obsahujú konštitutívny a záväzný prvok pre iné právne subjekty. V danom prípade ide o podkladové rozhodnutia, ktoré sú záväzné pre stavebný úrad (§ 140b ods. 1 stavebného zákona), ktorý z nich musí pri vydaní stavebného povolenia vychádzať. Keďže ide o čiastočné podkladové rozhodnutia v priebehu stavebného konania, zákon na ich prieskum neustanovuje osobitný postup, a preto sa preskúmajú v zmysle § 245 ods. 1 O.s.p. v konaní o preskúvanie zákonnosti v spojení s konečným rozhodnutím stavebného úradu. Vzhľadom na to, že sú v zmysle § 245 ods. 1 O.s.p. spôsobilým

predmetom súdneho prieskumu musia byť odôvodnené. Iba z odôvodnenia je zrejmé, či a ako bol preskúmaný dotknutý verejný záujem (§ 126 ods. 1 O.s.p.), a pretože ide o ochranu verejného záujmu nemožno upustiť od jeho odôvodnenia. Záväzné stanovisko musí obsahovať dôvody tak, aby bolo preskúmateľné v rozsahu správnej úvahy (§ 245 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 140 stavebného zákona, ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní .

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že *správny poriadok sa opiera o zásadu materiálnej pravdy, ktorej uplatnenie v správnom konaní predpokladá dôsledné zistenie podkladov pre rozhodnutie tak, aby boli spoľahlivým základom pre rozhodovanie, a na dokazovanie použiť všetky prostriedky, ktoré vedú k zisteniu a objasneniu veci, a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.*

Najvyšší súd v rámci súdneho prieskumu skúmal rozhodnutie žalovaného a to tak z hľadiska jeho zákonnosti, ako aj zákonnosti postupu, ktorý mu predchádzal a dospel k záveru, že žalovaný sa vyššie citovanými ustanoveniami neriadil a napadnuté rozhodnutie nie je možné považovať za súladné so zákonom.

Zo zadovážených podkladov pre rozhodnutie a vykonaného šetrenia vyplýva, že správne orgány nemali pochybnosti o správnosti záverov a stanovísk dotknutých orgánov.

Zásadný problém podľa odvolacieho súdu je v tom, či „záväzné stanovisko“ Obvodného banského úradu v Banskej Bystrici zo dňa 03.12.2009 ako dotknutého orgánu, ktoré neobsahuje žiadne pripomienky ani námietky k umiestneniu a povoleniu stavby a ani upozornenie na to, že stavba sa navrhuje zriadiť na pozemkoch v dosahu banskej činnosti, nebolo odôvodnené spôsobom, ktorý by umožnil jeho preskúmateľnosť.

Záväzné stanovisko je neurčité, lebo sa nevysporiadalo a nešpecifikuje jednotlivé dotknuté záujmy, ktoré boli pred jeho vydaním Obvodným bankským úradom Banská Bystrica skúmané, najmä nešpecifikuje, či stavba nemá byť umiestnená na poddolovanom území. V tejto súvislosti možno poukázať na list Obvodného banského úradu Banská Bystrica č. 162-239/2011 zo dňa 16.01.2011 adresovaný žalobcovi, podľa ktorého cit: „vždy, keď Obvodný bankský úrad v Banskej Bystrici bol informovaný o návrhu stavieb na poddolovanom území (alebo mu tieto veci boli známe z úradnej činnosti), tak v záväznom stanovisku upozornil príslušný stavebný úrad na túto skutočnosť s tým, aby boli vyžadované technické opatrenia podľa „STN 7300 30 Navrhovanie objektov na poddolovanom území“.

Vzhľadom na uvedené je potrebné, aby sa Obvodný banský úrad v záväznom stanovisku jednoznačne vyjadril, či stavba stavebníka sa uskutočňuje, resp. neuskutočňuje na poddolovanom území, prípadne, že nehrozia iné riziká pre dotknuté verejné záujmy, ktoré spadajú do kompetencie Obvodného banského úradu. Záväzné stanovisko musí byť vždy odôvodnené tak, aby bolo spôsobilým predmetom preskúmania v odvolacom konaní (§ 140b ods. 6 stavebného zákona) a následne i v konaní pred súdom (§ 244 ods. 3 prvá veta O.s.p.). Toto záväzné stanovisko, vydané ako podklad pre rozhodnutie v spojenom územnom a stavebnom konaní, bolo nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Najvyšší súd považuje z ostatných hľadísk administratívny spis za úplný a pre rozhodnutie postačujúci.

Z týchto dôvodov najvyšší súd ako súd odvolací súd zmenil rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S 81/2010-70 zo dňa 21.01.2011 tak, že rozhodnutie žalovaného č. 2010-760/1238-1:OŠSS-Ja zo dňa 13.07.2010 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 2 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. Žalobca v lehote stanovenej v § 151 ods.1 veta druhá O.s.p. vyčíslenie trov právneho zastúpenia nepredložil, preto súd postupoval podľa § 151 ods. 2 O.s.p.

Z obsahu súdneho spisu zistil, že žalobcovi vznikli tieto trovy konania: za zaplatenie súdneho poplatku za žalobu 66 € a súdny poplatok za podanie odvolania 66 €, celkom 132 €. Iné trovy zistené neboli, keďže súdu nebola predložená špecifikácia trov právneho zastúpenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 06. marca 2012

JUDr. Ivan R U M A N A, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková

